

Pavlovský zpravodaj

2. číslo 2019

Anketa BUS

Vážení spoluobčané, obec Pavlov finančně přispěla do systému autobusové dopravy Jihomoravského kraje, aby pomohla zlepšit dopravní služby v Pavlově. Chceme se zasadit o zkvalitnění služeb poskytovaných přepravcem. Pište nám Vaše podněty nebo návrhy na úpravu jízdního řádu na: pavel@mullers.cz

Kalendář akcí

září – říjen

soutěž JIŽNÍ MORAVA ČTE

16.11.2019

Lampionový průvod

(16:30 sraz u MŠ)

listopad

Drakiáda

6. 11. 2019 17:00 v budově OÚ

Chiropraktik Vincí Lázslo

30. 11. 2019

Den otevřených sklepů

prosinec

Beseda s důchodci

5. 12. 2019

Mikuláš

23. 12. 2019

Zpívání pod vánočním stromkem

31. 12. 2019

Silvestrovská zábava

4. 1. 2019 18:00

Novoroční koncert v kostele

Stalo se...

25. 5. 2019

Proběhlo ku příležitosti svátku sv.

Urbana Žehnaní vinohradníkům,

vinařům a vínu

26. 5. 2019

Mše svatá za účasti kardinála

Dominika Duky

28. 6. 2019

Sférické kino

5. 7. 2019

Zpívání u sochy sv. Anežky

České nad Pavlovem

6. 7. 2019

Večer Přátel Pavlova – diskotéka

v kulturním domě

1. 6. – 1. 9. 2019

Léto otevřených sklepů v Pavlově

31. 8. 2019

Kampanila – festivalový koncert

26. 9. 2019

Dýňobraní

Krojované Hody
Odpověď kardinála Duky
Čaropavlov a Hravá sobota
Sportovní aktivity v Pavlově
Kronika Pavlova
Archeopark
...

Úvodní slovo

Dámy, pánové, děti, vážení spoluobčané, máte v rukou druhé vydání Pavlovského zpravodaje. Byl jsem požádán, abych vás z tohoto místa oslovil tentokrát já. Rozhodl jsem se napsat něco o vztahu k Pavlovu.

Před téměř 20 lety jsem procházel těžkým životním obdobím a neměl jsem místo, kde bych se cítil dobře. Čas běžel, začal hojit rány a já jsem našel domov v Pavlově. Rodina, sousedé, spoluobčané, farnost, krajina, dějiny, to vše je pro mne naplněním domova. Jsem za to velmi vděčen.

Samozřejmě jsem se dozvěděl o rozsáhlém a hodnotném díle Josefa Macy. Jeho Vlastivědná kniha o Pavlově je pro mne vyznáním opravdové lásky k Pavlovu. Je to potvrzení slov sv. Pavla, že láska nikdy nepřestává. Jak dobře tomu při své vlastní zkušenosti rozumím.

Kniha je darem obci, darem nám všem. Přesvědčivě nám připomíná, v jak krásném místě žijeme, a ujasňuje význam kořenů pro život člověka. V plné síle nás ale také vede k odpovědnosti při správě věcí obecních. Je to závazek k dávným dějinám, ke generaci Josefa Macy a především závazek k našim potomkům.

Milí spoluobčané, děkuji vám všem za podporu, kterou jsem od vás získal pro práci v zastupitelstvu obce. Pavlov je krásnou, zdravou a sebevědomou obcí. Věřím, že se nám všem bude dařit naši obec rozvíjet pro dobrý život občanů a k potěšení četných návštěvníků.

Budoucnost Pavlova je naším společným dílem. Pečujme o obec moudře, to jest rozumě a laskavě.

- Pavel Müller - místostarosta-

Jako každý rok se o druhém srpnovém víkendu ve spolupráci s Obcí Pavlov a TJ Sokolem Pavlov konaly v naší obci tradiční krojované hody. Přípravy na hody jsou rok od roku těžší. Jednak je to způsobeno tím, že spousta z nás už chodí do práce nebo studuje a je přes týden na internátu. Takže najít termíny na hodovou zkoušku není žádná legrace. A taky každý rok do naší party přijde někdo nový a musí se všechno naučit, jak se říká, od nuly a takovému nováčkovi je zapotřebí věnovat více času.

Letos jsem měla tu čest být potřetí hlavní stárkou krojovaných hodů. I když to obnáší spoustu starostí a stresu, i tak je to pro mě jeden z nejkrásnějších dnů v roce. Obléknout si kroj byl vždycky můj sen, který jsem si letos splnila už posedmé. Ten, kdo chodil v kroji a bavilo ho to, ví, o čem mluvím. Mým věrným a spolehlivým krojovaným šohajem byl letos opět Roman Lebloch.

Přípravy tento rok probíhaly většinou o víkendových podvečerech v našem Kulturním domě. Opět jsme si letos pro návštěvníky hodů připravili zajímavá sóla. Na těch si jako hlavní stárka zakládám, stejně jako na večerním nástupu. Každý rok se snažím vymyslet nástup tak, aby se neopakoval. Stejně tak i sóla. Vymýšlíme vždy taková, aby byla originální a pobavila lidi.

Tento rok jsme se v den hodů sešli u hlavní stárky, tedy u mě, už v 9:15 hod. Odtud (z ulice Klentnická) jsme šli průvodem na plac vedle Kulturního domu za doprovodu DH Skaličané. Zde nám starosta obce předal jako každý rok hodové právo a taky

představil všechny krojované. Poté jsme začali naši pochůzku po vesnici. Zvali jsme občany Pavlova a také kolemjdoucí turisty na večerní hodovou zábavu. Trasa, kudy procházíme vesnicí, je už spoustu let daná. Začíná se vždy ulicí 23. dubna. Tím, že je cesta už několik let pořád stejná, občané už ví, kdy na nás mají „čekat“. Spousta z nich nás každý rok mile přivítá a občerství, za co jim chci za všechny krojované poděkovat. Mrzí nás ale, že spousta obyvatel jenom nahlíží z oken a neotevře, nebo otevře až odejdeme. Když obejdeme celou vesnici, následuje průvod po ulici Na Násvi a Lužní. Tento průvod se většinou koná mezi 18:00-18:30 hod. Poté máme po celém dnu asi hodinovou pauzu na občerstvení a odpočinek. Pak nastává hlavní hřeb večera, a tím je nástup stárků. Nástup trvá něco kolem pěti minut a je velmi důležité, aby byl dobře nacvičený tak, aby si ho všichni pamatovali. Po tomto nástupu už je to na organizaci hlavního páru, aby si určil, co bude následovat, jestli sólo, nebo vítání přespolních chas. Vždycky se to snažíme organizovat tak, aby byli návštěvníci spokojeni, a tedy aby si zatancovali, ale viděli i dovednosti chas z okolních vesnic. Bohužel, hody jsou v naší vesnici pouze jednodenní, a tak je složité, aby se všechno vešlo do jednoho dne tak, aby si nikdo na nic nestěžoval. Tomu se však asi nikdy nevyhneme. Letošní rok nám počasí přálo pouze přes den. Večerní zábava se z důvodu nepříznivého počasí musela konat v kulturním domě. I tak si ale myslím, že se nám hody vydařily.

-Kristýna Kabelová-

Psáno na základě rozhovoru s Liborem Jankovičem

Pavlovské krojované hody se tradičně pořádají na sv. Vavřince. Vznik tradice konání krojovaných hodů v létě se datuje do roku 1977, kdy se krojované hody prvně konaly v měsíci srpnu.

Již pátým rokem hody připravovali dobrovolníci, stárky, stárci, TJ Sokol a obecní úřad Pavlov. Pan starosta, jako každoročně, vybral a zajistil hlavní strom - májku, který byl tradičně umístěn v místě konání hodové zábavy. Menší májky byly umístěny před domy stárek. Na akci byl objednaný kameraman, zapůjčily se kroje, zajistila muzika. Již po třetí k tanci a poslechu hrála kapela Skaličané. Výběr kapely je velmi důležitý. Je třeba, aby kapela neměla dlouhé přestávky a hrála tak, aby se hudba hostům líbila a kapela svou hudbou předávala lidem pozitivní energii. Místní vinaři darovali víno. Spolek Vinitores Palaviensis zapůjčil 3 chladící boxy. Veškeré přípravy se dělaly ve volném čase pořádajících, nebo si čerpali v práci dovolenou. Příjmy z hodů zůstávají v obci a jdou na financování pavlovského mužského fotbalu, tj. na opravu kabin, úpravu hřiště, zakoupení tréninkových pomůcek, míčů apod..

Na hodovou zábavu se všichni pořádající těší. Její přípravy je zaměstnávají natolik, že kdyby mezi sebou nespolupracovali, hodová zábava by se neuskutečnila. Jsou rádi, že přípravy probíhaly v přátelském duchu a stmelily kolektiv.

Na přípravu je nejnáročnější hodová zábava. Připravují se vždy

2 varianty hodové zábavy – mokrá a suchá varianta.

Stárci nacvičují min. 2 měsíce předem v kulturním domě. Bylo třeba poskládat páry tak, aby nebyl mezi nimi větší věkový rozdíl. Na stárcích velmi záleží, jak se vydaří hodová zábava. Všichni vědí, že nejlépe se tancuje tam, kde jsou stárci. A tanec k hodům neodmyslitelně patří.

Celá slavnost začala pátečním večerem, předhodovou diskotékou, na kterou přišlo přibližně 200 lidí. Ta napoví jaká bude účast i atmosféra další den. V sobotu dopoledne prošel hodový průvod se stárky všemi pavlovskými ulicemi a všechny zval na večerní hodovou zábavu. Hodové zábavy se každoročně účastní více a více lidí. Letos přišlo kolem 260 lidí, protože začalo pršet. Loni, při pěkném počasí, se hodové zábavy účastnilo na 400 lidí, z velké části turistů.

Letos hrála hudba cca do tří hodin ráno. Ve 4 hodiny ráno se končilo. Celé hody se odehrály bez konfliktu, to byla pro všechny pořádající velká úleva.

„Chtěli bychom poděkovat všem vinařům, kteří na hody přispívají. Díky nim jsou hody takové, jaké je znáte. Také děkujeme všem dobrovolníkům a obecnímu úřadu za spolupráci. A samozřejmě děkujeme všem lidem, že přišli! Děkujeme také stárkům, kteří na hodech hrají prim!“

-PČ-

Zdroj: Štefková - Vajayová M.: Kronika obce Pavlov

Rozhovor s Monsignorem Petrem Piťhou

Dne 25.5.2019 proběhlo ku příležitosti svátku sv. Urbana ve vinném sklepě Přátel Pavlova Žehnáni vinohradníkům, vinařům a vínu. Požehnal Monsignor Petr Piťha, probošt Kolegiální kapituly Všech svatých na Hradě pražském.

Na následující zábavě u cimbálky se skleničkou červeného vína jsem krátce hovořila přímo s panem Monsignorem Petrem Piťhou. Představila jsem se a řekla mu, že bych ráda o něm napsala článek do našich místních novin. Pravil, že s médii je neradno si začínat. Odvětila jsem, že nejsem médium jako takové. Odvětil: „Ano, to jsem si všiml, že nejste médium, to, co zprostředkovává kontakt s nadpřirozenem.“ A tak začal náš rozhovor.

Jak se Vám líbí v Pavlově? „Jezdím sem už dlouho. Už jsem tady po několikáté.“ Já (tazatelka) tady bydlím 7 let. „Tak to sem jezdíme tak stejně.“ Začali jsme sem jezdit, když jsme světili sv. Anežku (6.července 2013). Oddával jsem Pavla Müllera a křtil jsem jeho 2 děti.“ Zítra tedy budete křtít třetí. „Ano a budu mít kázání.“ Připravujete se nějak na Vaše kázání? „Kázání potřebuje přípravu. Nejprve musím vymyslet, co budu kázat. Pak si to musím napsat, pak upravit, a nakonec se jej naučit číst. Ani takový řečník, jako byl Radovan Lukavský, nikdy nevystoupil bez přípravy.“ Kázání se pan Monsignor snaží udělat na téma osoby, která je přítomna.

S panem Monsignorem jsme si dále povídali o dnešní uspěchané době, o tom, co to je „jet na doraz“, o lidské lhostejnosti, agresivitě i pohřbu. O přechodu zemřelého z roviny fyzické do roviny sociální. „Pohřby jsou velmi těžké

udělat tak, aby úmrtí nebylo bráno jako tragédie. Odtud je nenávist až za hrob. Dříve to bylo tak, že se celá vesnice sešla na pohřbu, pak šli všichni do hospody, dali si jedno, druhé, nechali zahrát nebožtíkovu píseň a pak si zavzpomínali a i zasmáli, co ten nebožtík udělal. A tak se nebožtík dostal do roviny sociální.“ Povíдали jsme si i o tom, že dobro lidi netáhne. Což je naše lidská vlastnost. „Raději posloucháme o neštěstí druhých, nebo když druhý neudělá něco úplně korektně, je to prostě pro lidi zajímavější. Dříve byly drbny a dnes je nahrazuje televize. Nikdy se mezi lidmi nepovídalo o tom, jak má kdo uklizeno, co vše pantáta stihl, ale pokud se něco nepovedlo a pantáta zaklel, to již věděla celá vesnice.“

Také jsme si povídali o tom, že v dnešní době je druhého vlastně nepotřebujeme. Ve smyslu, že na vše máme nějaké instituce, a tak nepotřebujeme jeden druhého.

-PČ-

Jak byste popsal Váš vztah k Pavlovu, jeho okolí?

Můj vztah k Pavlovu se odvozuje od mého vztahu k Pálavě, protože v době totality na faře v Perné působil můj spolubratr Otec Augustin Jiří Prokop, takže jsem řadu let strávil na této faře dobu prázdnin, lépe řečeno celozávodní dovolené. Zde se také konala naše dominikánská tajná setkání. A při té příležitosti jsem mohl tento bezesporu nádherný kout jižní Moravy obdivovat. Poté mě do Pavlova přivedl pan doktor Müller, mohl jsem posvětit sochu svaté Anežky na kraji jeho vinice a prožít tu několik krásných dní.

Co byste zapsal do kroniky farnosti Pavlova?

Kostel při otevřených dveřích dovoluje pohled na krásnou vodní hladinu, při několika příležitostech jsem měl pocit, že jsem na březích Jadranu. Přejí Pavlovské farnosti opravdovou obnovu a především radost z Evangelia, radost z víry, kterou zvěstovala Maří Magdalena. Ta první příběhne k apoštolům a volně řečeno říká: „On žije. Já jsem ho viděla a mluvila s ním“. Tuto víru a radost přejí všem pavlovským farníkům a obyvatelům.

Jak si vysvětlujete skutečnost, že jsou v ČR místa, kde je kostel při běžné mši přeplněný a v Pavlově tomu tak není?

Víme, že venkov – moravský i český – prošel v minulém století mnoha těžkými ranami. Podepsaly se tu obě války, ta první vedla mimo jiné k založení Československé církve, kdy část lidí odešla do jiných kostelů, nebo ztratila cestu do kostelů vůbec, protože kostely Československé církve nejsou plnější než ty naše. Je také potřeba říci, že násilná kolektivizace venkova vyhnala velkou část lidí nejen z vesnic ale částečně i z kostela, protože vyznávat křesťanskou víru a praktikovat ji bylo spojeno s pronásledováním a těžkostmi.

Jak by se chtěla církev vyvíjet do budoucna, aby byla atraktivnější pro „nevěřící“?

Myslím, že je třeba cestu do kostela najít. Jak říká film Pokání, nevede-li cesta do kostela, nevede nikam. Je to ovšem osobní rozhodnutí a osobní hledání. To znamená, že i naše církve má velký úkol na této cestě se stát ukazatelem a případně tím, kdo podporuje unaveného poutníka na cestě do hor. Výstup k Bohu je také náročný. Jak říkají církevní Otcové, Bůh je dobro neschopné. To není konzum, to je opravdu velká námaha.

Jak číst Písmo svaté pro ty, kteří nepraktikují víru, ale chtějí pochopit jeho obsah a poselství?

Písmo svaté, Bible, není knihou, ale knihovnou, jejíž počátky se zrodily v kolébce lidské civilizace a kultury. Bible je z osmdesáti procent psána obecným jazykem, což je řeč, která překračuje staletí i tisíciletí, řeč, která prostupuje kulturními okruhy. Je to řeč muže a ženy, řeč otce a matky, řeč dítěte, ale je to také řeč Toho, který dává smysl lidskému životu. Zcela jistě stará zásada církve, že Bible má mít potřebné poznámky a komentáře, platí dnes především, protože díváme-li se na otázky technického rázu, filosofického rázu, poznání přírody, světa, vesmíru, musíme si uvědomit, že Bible v té své první fázi hovoří k lidem, kteří jsou od nás vzdáleni tři až čtyři tisíce let. Musíme tedy znát i tehdejší kulturu a dobu. Ale tak jako si nemůžeme představit hudbu bez Haydna, Mozarta, Beethovena, chcete-li Dvořáka, Smetany a Janáčka, tak je tomu i v Bibli. Víme, že každý hudební druh potřebuje a vyžaduje od nás určité naladění a určité znalosti.

Myslíte, že je možné, aby se křesťanské hodnoty opět staly pilířem naší společnosti?

Křesťanské hodnoty jsou hodnoty, které se dotýkají našeho lidství. Naše západní civilizace byla vytvořena katedrálou, univerzitou a špitálem. Ano, to vám připomíná svatá Anežka tam nahoře ve vinici. Víra nám dává tu možnost zakotvit se, to je onen pevný bod, jak již antika říkala, na kterém musíme postavit svůj život. Věda, vzešlá z univerzity, nám dává poznání a s aplikovanou vědou vytváří naší současnou civilizaci. A špitál nám vlastně říká, že křesťanství je náboženství lásky a Božího zjevení. Boha mohu nazvat otcem v náboženství svobody, otrok nebo sluha nenazývá svého pána otcem, má pro něj jiné názvy. A Krista můžu oslovovat jako svého bratra, protože Bůh se v něm stává člověkem. Chci-li tedy hovořit o právech člověka, pak je má jedině proto, že Bůh se stal člověkem. Samotná příroda nám nedává žádná práva. Samotná příroda nás jenom hodí do života. A proto nemám obavy o křesťanství. Připomíná mi to můj běh k rychlíku v Ostrově nad Ohří, kde uprostřed asfaltového chodníku byla rozkvetlá pampeliška. Taková je i síla pravdy, která může proměnit oproti všem okolnostem a podmínkám náš základní pohled na svět.

Podniká církev nějaké kroky, aby se víra navrátila jako sjednocující prvek naší společnosti?

Úsilí o novou evangelizaci je vyjádřeno v Noci kostelů, v betlémech, Velikonočních svátcích, tzv. noci Nikodémově, v evangelizačních programech jako Týdny víry, Týdny evangelizace. Jsou tu také misie obrácené nejen k lidem v

kostelích, ale i k lidem na ulici, se kterými si se setkáváme, se kterými si se chceme sdílet. Rovněž tak vidíme zřetelnou přítomnost Evangelia a církve ve sdělovacích prostředcích od tištěných, rozhlasu, televize po sociální sítě. Mimochodem, nejčtenějším webem je web Vatikánského rozhlasu, který překonává i různé nepravdivé a manipulativní fake news.

Vzpomínkový pořad na Karla Kryla ve slově, písni a poezii - Zpívání při svíčkách - duchovní písně z blízkých i dalekých koutů světa - možnost zapálení svíčky na individuální úmysl s modlitbou při zpěvu ve večerní atmosféře kostela - večerní četba - možnost prohlídky kostela - podrobnější program na webu www.nockostelu.cz

Noci kostelů v Pavlově jsem se zúčastnil zpočátku jako řadový účinkující v roce 2012, kdy se, podle mých informací, tato akce ve zdejší kostele sv. Barbory, konala vůbec poprvé.

Myšlenka připojit se k této přínosné mezinárodní duchovní události, vznikla patrně z popudu tehdejších farníků a dnes již bývalé pavlovské scholy, kteří v té době byli v těchto věcech ještě organizačně aktivní a sehrávali svoji roli při sestavování programu, obsahující tehdy převážně jejich klasické kostelní písně provázené četbou duchovní literatury a doplňujícími angažmá příležitostných účinkujících.

Studoval jsem tehdy Beethovenovy klavírní sonáty a tak jsem byl požádán o příspěvek v trvání asi 15-ti minut a v dalších letech o ukázky z mojí literární činnosti, týkající se básní, převážně lyrického zaměření s duchovní, protiválečnou i milostnou tematikou, které pak následně vyšli knižně v nakladatelství Šuplík s názvem "Verše z noci a jiné básně".

V roce 2015 se moje příspěvky rozšířili do dvou bloků, ve kterých, vedle přednesu mojí básnické tvorby, zazněly také nevšední křesťanské duchovní písně a od tohoto roku, v rámci dalšího přirozeného vývoje příprav a na základě kladných ohlasů, začal jsem se zabývat současně programovým schématem pořadu i jeho pořadatelskou činností.

V témže roce, v čase těžké životní situace, mě pátrání po jedné, pro mě důležité a zajímavé duchovní písni, přivedlo na stopu jednoho hudebního společenství k blízkosti Vídně s duchovními písněmi z různých koutů světa, mající příznivý a posilující účinek ve vztahu k lidské duši a které ve zdejších končinách nejsou příliš známé, ať již jde například o "chanting", tedy opěvovaný význam v písních, nebo písně ve stylu modliteb na různá témata či relaxačního charakteru.

Pro rok 2016 jsme některé z těchto věcí spolu s kolegy z brněnského literárního klubu nacvičili a připravili pro pavlovskou Noc kostelů pořad s názvem "Doteky pro duši", a to jak v tichém meditačním, tak i v povzbudivě ostřejším stylu, který patrně přilákal i řadu návštěvníků, a to i v poslední (třetí) hodině programu. Ohlas byl tehdy ohromný.

V podobném duchu byl koncipován pořad "Zpívání pro jeden svět" v roce 2017, tentokrát s doprovodem dvou členek židenického pěveckého sboru, též jako v předchozích letech doprovázen příspěvky ostatních účinkujících a pavlovské scholy v mezích casech.

V lednu roku 2018 došlo k náhlému úmrtí Dolores O'Riordan, zpěvačky z irské hudební skupiny The Cranberries, která byla takřka mojí srdeční uměleckou osobností.

Můj původní nápad s věnováním jedné mojí básně v anglickém jazyce nevyšel, do kondolenční knihy se již nedostal, což jsem tehdy těžce nesl, tudíž jsem se rozhodl připravit speciální hudebně-poetické pásmo týkající se této osobnosti a mého vztahu k ní.

Pořad se jmenoval "Zpívání pro Dolores" a při pavlovské akci Noci kostelů byl přednesen v jednorázové celkové délce 50-ti

minut, což znamenalo i určitou změnu v dosavadní koncepci programu, neboť vzhledem k jeho charakteru nebyl "seriálově" rozdělen. Po něm následoval blok s tématem o cestách ve slovesné i hudební formě.

V tomto roce došlo však k odřeknutí účasti některých účinkujících z pavlovské farnosti, i těch původně přihlášených do programu. Zbylý počet farníků, zpívající klasické kostelní písně ve svém podání, zaujímal v tříhodinovém programu již pouhých 10 minut a o rok později 2019 již vymizel úplně.

Akce Noci kostelů 2019, byla tedy na nás, třech mimo pavlovských účinkujících, spjatí s tímto místem.

Týkala se v první části vzpomínkového pásma na legendárního písničkáře a básníka Karla Kryla, který je dodnes mým básnickým vzorem, s názvem "25 let po Karlu Krylovi" v souvislosti s výročí jeho úmrtí, navíc v roce připomínající 30 let pádu železné opony.

Věřím, že jeho písně, vnímané též často mírou tehdejšího protestsongu, mají pro výstrahu, poučení i naději, co říci i v současné době, s jedinečnou poezií, včetně té, která byla recitována při natáčení filmu "Kdo jsem?" právě ve zdejší místě u "hradu Děvičky."

Po následné tiché adoraci přišlo na řadu "Zpívání při svíčkách", skýtající možnost účasti každého návštěvníka zapálením svíčky na individuální úmysl a taktéž eventuální příležitost se aktivně připojit ke zpěvu, přičemž atmosféra hraje vždy v těchto případech významnou roli.

Vzpomínám si na své vyprávění o cestách v loňském roce, kdy jeden z příspěvků byl věnován tématu o zemětřesení v Itálii, týkající se nejvíce poničených a opuštěných vesnic, i míst, kterých jsem byl přímým svědkem, s otázkou, kde ti všichni lidé teď jsou?

Následovala píseň "Pokoj domu", opěvovaný song z Izraele, mající charakter modlitby, a já slyšel tehdy snad všechny hlasy z publika.

Věřím, že je příjemné pocítit onu interakci, ať už jde o účinkující, nebo i o samotného diváka, neboť ona zpětná vazba či umělecký prožitek publika, je zvláště u těchto písní posilující.

Je hezké, že se takto stalo i v jiných momentech, zvláště pak po samotném konci letošního programu, kdy si jeho další pokračování vyžádali příchozí večerní turisté, kteří svůj zájem takto aktivně a spontánně podpořili, takže pořad skončil až kolem jedenácté hodiny v noci a byl to docela okázalý zážitek večera.

Setkal jsem se obecně s nejedním míněním, že tato akce by si byla zasloužovala vyšší účast.

Je to i můj názor. Samotná realizace příprav pořadu trvá obvykle měsíc i déle, vyžaduje leckdy nemalé investice a to z duchovního, materiálního, tedy i finančního hlediska, přestože je založena na dobrovolnické činnosti.

Ve stylu programu jsem preferoval spíše volnější ráz ve vztahu k publiku, bez zbytečných bariér, ve smyslu úkazu, že kostel, vedle svého tradičního poslání, může být také zajímavým a neobyčejným místem duchovního setkávání pro posílení, povzbuzení, které má pohládit po duši a umělecky obohatit.

Pokud se to takto povedlo, věřím, že tato činnost měla svůj pozitivní smysl. -Lubomír Svoboda-

ČAROPAVLOV - PÁLENÍ ČARODĚJNIC

Tradiční dubnová oslava byla letos z důvodu nepřízně počasí odložena a konala se až začátkem května. Nakonec se nevyužila připravená varianta v budově KD a vše proběhlo podle plánu na hřišti. Pro děti byly připraveny párky v rohlíku, fruko a balíčky dobrot zdarma, dospělí si přišli na své buřty a pivo.

Děti si naplno užily tematická stanoviště, na kterých mohly loupat perníčky, umést balón, ulovit pavouky nebo netopýra, trefovat se do výřezu pavouka či na lepící pavučinu. Po zdolání všech šesti úkolů si mohly děti i dospělí užít zábavu ve fotokoutku. Vyzkoušely si například, jaké to je být v kůži pavouka, nebo se s průpovídkami na komiksových bublinách vyfotit v provizorním kotlí, ozdobení parukou či nosem čarodějnice...

S velkým zájmem se setkal připravený tvořivý koutek, kde byly připraveny tvůrčí aktivity, jako vystřihování a barvení papírové čarodějnice, výroba papírového nosu apod., ale všechny naprosto „převálcovala“ oblíbená tvorba vlastního barevného slizu.

Proběhlo také losování z kotle a 3 z dětí vyhrály tašku plnou překvapení.

Vyvrcholením programu bylo zapálení vatry s čarodějnici. Čarodějnice vzplála, amatérský žonglér našťestí ne.

Děkujeme obci Pavlov, TJ Sokol. VELKÝ DÍK patří zejména všem dobrovolníkům, kteří se ujali občerstvení, práce na stanovištích a přípravách. Vážíme si všech přiložených rukou k dílu a podnětů.

-Pavla Uhrovičová-

HRAVÁ SOBOTA k oslavě Dne dětí

Akce HRAVÁ SOBOTA k oslavě Dne dětí proběhla 1. 6. na fotbalovém hřišti. Tentokrát ve znamení bublin.

Děti u vstupu obdržely balíček dobrot, bublifuk a poukaz na občerstvení (fruko, špekáček či párek). Přinesené krabice od bot si směnily za lístky do pozdějšího slosování. Každý ze tří výherců obdržel sadu na tvoření megabublin a poukázku na rodinné vstupné do zábavního parku (2x do H-parku, tj. lanového centra v Břeclavi a 1x do BRuNO family parku v Brně). Krabice byly určeny na sběr papíru pro MŠ Pavlov.

Děti si vyzkoušely hravé úkoly na stezce z dřevěných kulatin i mimo ni, jako malování nohama, prolézací dráhu z páskových laserů, skákání gumy. Skupinovou spolupráci otestovaly při přenášení balónů pomocí lan, kreslení pastelkou na šňůrkách apod. Nechybělo oblíbené malování na obličej, křídování vlasů a dva skákací hrady.

Pro nejmenší bylo připraveno zastíněné zázemí na dekách a pěnových kobercích. Poblíž byl instalován malý fotokoutek, kde

se děti mohly vyfotit na židličce, v koši či v ohrádce (na oko) zavěšené na létajícím balónu. Pro pohodu byla připravena řada houpaček.

Překvapením pro děti byla bublinová pěna (zdravotně nezávadná) od hasičů z Milovic, ve které se děti pořádně vyřádily. Zároveň si děti mohly užít také bodyzorbing, což je válení či běhání v nafouknutých obřích bublinách

V podvečer byl zapálen táborák. Za doprovodu kytary a písní na přání se opékaly špekáčky a hadi z těsta. K zakoupení bylo pivo, limo a uzeniny z udírny. Suma z dobrovolného vstupného a z občerstvení se použila na proplacení nákladů obce na tuto akci.

Za pomoc s přípravou akce či sponzoring děkujeme obci Pavlov, TJ Sokol, sdružení vinařů z Pavlova VINITORES PALAVIENSIS, Pohostinství u Jurigů a manželům Strapinovým.

Akce by se však nezrealizovala bez dobrovolníků v občerstvení či herních stanovištích na hřišti. Děkujeme Vám všem!

-Pavla Uhrovičová-

Dne 18.5.2019 od 16 hod. se na prostranství pod obecním úřadem hrálo rodinné divadlo na motivy pohádek z Fimfára Jana Wericha. Do Pavlova přijel divadelní klub Českokrumlovská scéna. Herci – ochotníci nám zahráli 3 povídky. Honzu Nebojsu, Tři sestry a Lakomou Barku. Vstupné bylo dobrovolné. Vybralo se cca 1.300,- Kč, které byly použity na úhradu nákladů na zřízení internetového katalogu pro pavlovskou knihovnu. Obecní náklady na divadlo byly 5.000 Kč hercům za cestovné. Herci hráli bez nároku na honorář.

Na divadlo přišlo cca 50 lidí. Děti obsadily první 3 řady. Všichni jsme se hodně zasmáli, ale občas nám i zatrnulo. To, když např. manžel druhé sestry přišel již o druhý zub a schylovalo se k dalšímu trhání zubů. Nebo, když na Nebojsu přišli duchové. Ale vidět lakomou Barku sedět v lavici, komu se to kdy poštěstilo. K tomu ochotníci hráli a zpívali. Celkově jsme si to my diváci i ochotníci velmi užili.

-PČ-

POSEZENÍ S PANEM VINCI LASZLEM

V prostorách OÚ se v květnu konalo POSEZENÍ S PANEM VINCI LASZLEM - lékařem–chiropraktikem, který se zabývá léčením pohybového aparátu a bolestí s ním spojených bez použití léků. Lidem od bolestí ulevuje cvičením, uvolněním spasmů pomocí stlačení bodů na těle, radami cílenými na životosprávu, vhodný pohyb a správné držení těla a chůzi. Důležitý je individuální přístup a rada na „tělo“ každému jednotlivci. To vše tu během povídání praktikoval a přítomným pomohl s jejich aktuálními potížemi. Pan Laszlo zodpověděl mnoho konkrétních dotazů, dobrovolníkům ulevil od bolesti a poskytl cenné rady k prevenci lékařských zákroků.

Akce proběhla za podpory obecního úřadu Pavlov a zúčastnilo se jí cca 12 lidí. Nutno dodat, že ke své spokojenosti. Bylo zde připraveno drobné občerstvení. Z výtěžku dobrovolného vstupného, který činil 300Kč, byla zakoupena kniha, ve které přednášející publikuje své celoživotní poznatky a zkušenosti v této problematice. Publikace byla dodána do místní lidové knihovny, kde je k dispozici pro zapůjčení dalším zájemcům. Další posezení proběhne letos na podzim. Občané o ní budou informováni prostřednictvím hlášení obce a na místních vývěskách, kde bude vyvěšen plakát.

-Pavla Uhrovičová-

Sbor dobrovolných hasičů Milovice

Chtěli bychom tímto poděkovat SDH Milovice a jejich starostovi Jiřímu Pálkovi za jejich ochotu a vstřícnost. SDH Milovice nám pomohli s uspořádáním Hravé soboty pro děti dne 1.6.2019. Dětem předvedli svoji techniku a práci s ní, nechali děti, aby si techniku „osahali“ a na závěr nám pomohli pro děti přichystat malé překvapení. To překvapení byla pěna (zdravotně nezávadná), která děti naprosto nadchla. Děti se v ní vyřádily. Na závěr hasiči děti spláchli pitnou vodou, aby měli dospělí jistotu, že na dětech pěna nezůstala. Děkujeme hasičům SDH

Milovice, že si dali tu práci a potřebnou, takřka nedostupnou, techniku zajistili.

Při loučení předškoláků s mateřskou školou také SDH Milovice hráli prim. Hasiči učili děti udržet a zamířit stříkající hadici na cíl, opět jim ukázali svoji techniku a práci s ní a nechali děti vše osahat.

Velmi děkujeme za Váš čas, který jste nám a našim dětem věnovali.

- PČ -

V Pavlově vznikne Family Point

Cílem projektu je podpora pro-rodinných aktivit v naší obci. Zkvalitnění a stálé zkvalitňování životních podmínek rodin v naší obci. Vybudováním tzv. Family Pointu chceme mj. přispět i k trvalému a udržitelnému rozvoji naší obce a zlepšení sociální i mezigenerační soudržnosti v naší obci.

Co je vlastně Family Point? Family Point je bezbariérový prostor přátelský rodině, který poskytuje praktickou možnost přebalit, nakrmit a pečovat o své děťátko, nebo získávat informace a inspiraci pro podporu rodinného života. Místa Family Point lze

také využít jako prostor pro setkávání a odpočinek, kde je k dispozici i malý dětský koutek. Family Pointy lze rozdělit na základní a kontaktní.

Do konce roku 2019 vybudujeme základní Family Point v místní knihovně. Zřízení našeho Family Pointu je podpořeno obdrženou dotací z Jihomoravského kraje ve výši 47 tis. Kč.

Jihomoravský kraj

ČTENÍ PRO MŠ

Na podzim byla zahájena spolupráce Kulturního výboru, místní lidové knihovny a Mateřské školy Pavlov. V jejím rámci byla místní lidová knihovna přihlášena do soutěžního projektu „JIŽNÍ MORAVA ČTE 2019“. Letošním tématem je „Putování za tajemstvím knihovny“. Děti z místní MŠ se už dříve seznámily s tajemstvím místní knihovny, tj. s vílou Myšlenkou a její kamarádkou Lenkou.

V projektu, který jsme pro děti vytvořily, budou dětem předčítány poutavé knižní příběhy přímo v prostorách knihovny. Víla Myšlenka s plyšovou myškou Lenkou provedou děti tajemným světem lesních zvířátek a skřítků Medovníčka. Z tematických výtvarných výrobků dětí realizovaných v knihovně i MŠ budou vybrány ty nejzdařilejší pro zaslání do krajské soutěže. Výhrou je mimo jiné účast na programu v brněnském Divadle Polárka. Pro ostatní děti jsou chystány drobné odměny. S učitelkami MŠ si děti vytvoří vybarvovací knihu dějových obrázků.

Cílem je hlavně podpořit rozvoj pozitivního vztahu k četbě a knihám u dětí, nabídnout jim pestré aktivity tematicky spojené s vyslechnutým příběhem, seznámit děti s místní knihovnou.

-Pavla Uhrovičová-

Dýňobraní

V Pavlově prožíváme 2 fotbalové svátky najednou. Jeden z českých týmů se dostal do Ligy mistrů a padl skvělý los na skvělé soupeře a Pavlov je 4. ve své skupině. Do 13.10.2019 jsme slavili 5 výher, jednu remízu a bohužel utrhli 2 prohry. Celkem jsme získali 16 bodů. Vedoucí tým tabulky má ale pouze 19 bodů. Druhý a třetí tým má 18 bodů. HOŠÍ DO TOHO!

Rozhovor s Liborem Jankovičem

Stav pavlovského fotbalu se s každým vyhraným zápasem zlepšuje. Sice páteční tréninky ještě velmi hráči navštěvované nejsou, za to na zápasy začalo jezdit tolik hráčů, že se za nás začalo i střídat. Bohužel, věkový průměr hráčů je 38-40 let. Přičemž nejstaršímu hráči p. Františku Minaříkovi je 63 let a nejmladším hráčem je Tomáš Hutr. Chybí nám generace mezi naším průměrným věkem a dětmi.

Hráči se těší, že i místní nehrající je budou chodit povzbuzovat. Čím více diváků přijde, tím je na hřišti lepší atmosféra a lidé tvoří lepší a pevnější kolektiv. Snažíme se pozdvihnout úroveň našeho fotbalu. Hráči se snaží tým doplňovat z okolních obcí. Je to důležité, potřebujeme mít více hráčů, abychom mohli více střídat. Pak jde vše lépe. Pro naši spokojenost stačí, když vidíme na hráčích jejich zájem o fotbal. Když sami aktivně hrají, chodí na tréninky, nebo se zeptají, kdy bude další zápas, to je pro nás velmi důležité a víme, že jsme naši energii neinvestovali nadarmo.

Letos se nám na hřišti vyřádili hlodavci. Při naší velké brigádě na konci srpna jsme se snažili hřiště a kabiny uklidit a připravit na další sezónu. Jde to těžko, neboť obojí potřebuje rekonstrukci. S rekonstrukcí hřiště jsme již začali. Prospěli jsme hřiště a díry pískem, zvýšili zavlažování, prosekali okolní náletové dřeviny. Kabiny na rekonstrukci ještě čekají. Zatím jsme je uklidili, rekonstrukci připravujeme.

Tím, co vše děláme, jsme lepší kolektiv. S Petrem Kubickým jsme se dohodli na organizaci našich činností. O hřiště se bude starat jeden člověk – Josef Vojtek. Na starosti má závlahu, sekání trávníku, kabiny. Vše, aby hřiště a kabiny byly pro trénink

a zápas připravené. Jenda Martinec se staral o vedení mužstva, koordinaci lidí, zajistil rozpisy. Hodně energie věnuje fotbalu také Aleš Machala.

Abychom mohli v letošní sezóně soutěž hrát, podali jsme přihlášku. Hra v soutěži je pro náš klub závazná. Každé nedostavení se na zápas pro nás znamená pokutu a prohru 3-0. Minimální počet hráčů na zápas je 7. V loňském roce jsme měli problém sehnat i těch 7 hráčů na zápas. Když nám to ale letos tak jde, hned máme hráčů více.

Těšíme se na účast místních obyvatel na našich trénincích i zápasech. Také bychom rádi, aby zde mezi dětmi vyrůstala další generace, která nás jednou zastoupí, propojili dětský fotbal s naším. Bohužel nám chybí energie a čas, který by bylo tak třeba, abychom se dětmi propojili. Děti v současné chvíli trénuje Jirka Lukeš, ale ani on tolik energie nemá, aby převzal za děti veškerou zodpovědnost a začali hrát nějakou soutěž. Je na vedení sám s pomocí Steva Jacksona. Věková skupina dětí je 4-9 let, což je značný rozdíl a děti si spolu ani nezhrají. Navíc, děti nechodí pravidelně. Není to ovšem jen o nás, ale i o rodičích. Pokud rodiče do zájmu svého dítěte sami energii nevloží, nemůžeme je suplovat. (pozn. pisatelky: „A protože zájem dětí (rodičů) o fotbal v Pavlově není, resp. je minimální, jsou prozatím tréninky dětí zrušeny. Více najdete v článku Fotbal pro děti v Pavlově.“)

Chtěli-li by se děti na nás chodit dívat, popř. si s námi zkusit hrát (to ale až tak od 10ti let), jsou vítáni. V pátek večer od 18,30 máme trénink a v neděli pak turnaj.

Těšíme se na Vás! -PČ-

Stolní tenis

Od 2.9. 2019 opět trénujeme! Tréninkové dny jsou pondělí a středa od 17,30 až do cca 19 hod. Hrajeme v sále kulturnímu domu. Vchod je ze zadní strany – poslední velké červené kovové dveře. Přijít mohou všichni bez ohledu na věk, nebo zkušenosti. -PČ-

Fotbal pro děti

Podle aktuálních informací (k 17.9.2019) jsou fotbalové tréninky dětí zrušeny. Zájem dětí, resp. rodičů, v Pavlově je minimální. Pro obnovení tréninků by bylo třeba alespoň 10 dětí, které by pravidelně na tréninky docházely. Pro bližší info volejte pana Jiřího Lukeše tel.: 731 384 494. -PČ-

Korytem Staré Dyje

Dne 22.6.2019 v 9,30 SELČ jsme u Nových Mlýnů seděli v lodích a proud a naše síly nás unášely vstříc příjemnému letnímu dni. Naše plavba vedla okolo Bulhar, odkud jsme pokračovali dále po Zámecké Dyji, přes Nejdeč do Lednice. Z Lednice jsme ještě dojeli až na Janův hrad. V půl sedmé večer dojeli poslední z nás. Plavba byla náročná, ale nádherná. Příští rok pojedeme opět! -PČ-

13.-18.5.2019 bylo na Nových Mlýnech pořádáno Mistrovství Evropy ve windsurfinhu ve třídách Raceboard a Raceboard Youth. Akce se zúčastnilo 92 závodníků ze 16 zemí světa – 14 evropských zemí a účastníci z Argentiny a Austrálie. Celý závod panovaly skvělé povětrnostní podmínky, které však v prvních dvou dnech provázelo extrémně studené počasí. Zlato získala Jana Slívová z YC Nechanice! V konečném pořadí se z českých závodníků do první desítky vešli na pátém místě Karel Lavický a na sedmém Petr Kučera. (Výsledky naleznete na www.sailing.cz)

Pořadatelem akce byla ČWA, spolupořadatelé ČSJ a YC Dyje Břeclav. ME proběhlo za finanční podpory MŠMT, pod záštitou hejtmana JMK JUDr. Bohumila Šimka a za spolupráce s obcí Pavlov.

Z rozhovoru s paní Kateřinou Faitovou, mluvčí České windsurfinhové asociace: „Novomlýnské nádrže a Yacht klub Dyje Břeclav jsou tradičním a jedním z největších pořadatelů jachtařských a windsurfařských regat. Už tady proběhlo několik mistrovství Evropy, několik mistrovství světa, tradičně tady bývají 2-3 mistrovství ročně. V průběhu celé sezóny, což je někdy od května do září, zde probíhá několik mistrovství ČR a probíhají i soustředění jachtařské.

Naše webová stránka je: www.sailing.cz, a na té se dá vyhledat kalendář závodů.

Příští rok bude desátý ročník Pálavské regaty, což je prestižní závod olympijské lodní třídy. Závodí tady olympionici a příští

rok je olympiáda. Co se týká ME, které je teď aktuálně. Je ve windsurfinhu v třídě, která se jmenuje raceboard. Raceboard – prkno, které je stabilní, jezdí dobře ve výtlačku i ve skluzu. Výtlačk znamená, že nepotřebujete tak silný vítr a prkno vás udrží na vodě. Ale pak jsou třeba prkna tzv. formule, na kterých se může jezdit pouze, když fouká hodně a můžete na nich jezdit jen ve skluzu. Pak jsou prkna tzv. slalomová, které jezdí takový jakoby slalom. Na olympiádě pak jezdí speciální prkno, které má zase trochu jiný plachty.

Při pořádání závodů spolupracujeme s JM krajem, máme podporu z ministerstva školství. Rádi bychom spolupracovali i s obcí Pavlov. Chtěli bychom, aby se představitelé obce účastnili slavnostního zahájení a místní lidé, aby se podíleli na doprovodném programu.

Aktuálně je tady 16 států, 14 evropských a přijeli závodníci z Austrálie a z Argentiny. V září v roce 2013 jsme zde pořádali mistrovství světa. Závodníkům z Austrálie a z Argentiny se tady hrozně líbilo, a proto se sem vrátili. A teď jsou trochu zklamaní, že není září a není burčák.

Co říci závěrem.....Je tady bezvadné prostředí, aby tady mohl vzniknout jachtařský klub pro děti. Tady je jednak dostupnost vody a zároveň dostupnost jachtařského klubu.

Příští rok plánujeme mistrovství republiky jenom dětských a mládežnických tříd. Zde by podle mého názoru byla naše spolupráce oboustranně přínosná. Naše závody se dají hrozně hezky propojit s cestovním ruchem. Jachtaři jsou zvyklí spávat v kempech, cestovat hodně po světě, být samostatní.“

Každý obyvatel Pavlova má vstup do areálu YC Dyje zdarma! Přijďte se podívat na závody, nebo jen tak na procházku k vodě.

-PČ-

Pavlovští sokolové

Rádi bychom Vám v každém čísle přinesli podrobnější informace o spolcích, které vykonávají svoji činnost na území obce Pavlov. V tomto čísle Vám představíme spolky 2, Yachtclub Dyje z.s. a TJ Sokol Pavlov, z.s.

Pavlovští sokolové

TJ Sokol Pavlov, z.s.. Předsedou je Aleš Machala. Kontrolní komisi tvoří: JUDr. Pavel Müller, Jaroslava Prágerová, Zdeněk Duhajský.

Okénko z historie (z Kroniky obce Pavlov)

Prvního září 1948 byl založen přípravný výbor SOKOLA. 19. ledna 1949 byla ustavena jednota SOKOL a do čela zvolen Tomáš Horáček. Téhož roku byl založen fotbalový klub a bylo zřízeno hřiště nad Pavlovem – v dnešních zahrádkách na Zahradní ulici. Později bylo toto hřiště zrušeno a na loukách pod Pavlovem vybudováno nové. Výstavbou přehrady došlo ke zrušení i tohoto hřiště. Roku 1972 bylo proto započato s výstavbou nového sportovního hřiště. K slavnostnímu otevření nového sportovního hřiště a kabin došlo 1. června 1980.

-PČ-

Josef Maca: Pollauer Heimatbuch

Josef Maca, rakouský historik, původem pavlovský rodák, vydal v roce 1994 ve Vídni vlastním nákladem knihu – kroniku Pavlova: Pollauer Heimatbuch. Kniha zachycuje historii a osud Pavlova v letech 1334 – 1946.

Předmluva autora knihy Pollauer Heimatbuch

Již před několika lety jsem si předsevzal, že sepíšu příručku o naší podhorské a vinařské vesnici Pavlově. Bylo to sice velmi časově náročné a stálo mě to mnoho námahy, ale nakonec se mi podařilo tuto místní kroniku dokončit.

Pavlov má bohatou historickou minulost. První stopy lidského osídlení sahají až do doby ledové před 20 000 lety. Vždycky jsem toužil po tom, dát dohromady tolik dokumentů, kolik jen možno, z bohatého historického materiálu listin v archivech Mikulova a Brna, protože většinou nejsou obecně známé, a proto také nemohly být zohledněny v první vlastivědné knize z roku 1952 od Richarda Folka. Kde se to zdálo vhodným, snažil jsem se přiměřeně zachovat dobový styl, jak se tehdy psalo, a výrazivo z tehdejší doby.

Snažil jsem se získat ještě další historické podklady ze zemského archivu v Brně. Avšak kvůli rekonstrukčním pracím v budově, které probíhají již delší dobu, se dokumenty týkající se naší obce nacházely v budově archivu, ale byly uskladněny jinde, neuspořádány a tudíž nepřístupné. A před nedávnem jsem se dozvěděl, že archiv má být kvůli dalším přestavbám uzavřen ještě další rok a půl.

Mnoho dokumentů se mi podařilo obdržet od Dr. Richarda HOFMANNNA (syna služebně staršího učitele Stephana HOFMANNNA) z Mnichova. Srdečný dík musím na tomto místě

vyjádřit také Marii VAJAYOVÉ, roz. THUINEROVÉ z Pavlova, za to, že zajistila záznamy z archivu v Mikulově, především záznamy o církvi, škole, ale také o ostatním, na což obětovala mnoho hodin svého volného času. Jsem také povinen velmi poděkovat našemu krajanovi panu Hansovi LEDEREROVI Unter Tannowitz (Dolní Dunajovice) za zprávy a podklady, které mi přenechal. Chtěl bych zde také vyjádřit zvláštní dík našemu krajanovi vládnímu radovi Ottovi LAMPOVI, řediteli úřadu v penzi, který svými úpravami a korekturou přispěl k tomu, aby celé dílo bylo, pokud možno bezchybné. Dík také patří všem těm, kteří mi dali k dispozici obrázky a ostatní vyobrazení. Články našich krajanů, které byly převzaty z časopisu „Der Südmährer“ („Jihomoravan“), a které rovněž přispěly k této vlastivědné knize, jsou uvedeny na konci kroniky v seznamu použitých zdrojů.

A tak předávám tuto knihu mé rodné obci, a především jejím milým obyvatelům s přáním, aby se zachoval pro slavné a požehnané působení našich předků pro jejich blaho a pro blaho jejich potomků vždy obdiv a čestné uznání. A na naši milou mládež se obracím s prosbou, aby se vždy dívala s pochopením na hrdost svých rodičů na tuto jejich krásnou vlast a na jejich lásku a věrnost této k nádherné zemi. Ať i ve vás vždy zůstane vzpomínka naplněná radostí.

Vídeň, v roce 1994 Autor

YACHTCLUB

Původní jedno oddílová TJ Vodní sporty Dyje Břeclav byla založena několika břeclavskými vodáky a jachtaři v sedmdesátých letech dvacátého století s původním záměrem provozovat jachting na budovaných Novomlýnských nádržích na řece Dyji pod Pálavskými vrchy. První jachtařské středisko vzniklo v osmdesátých letech u obce Pasohlávky na první Mušovské nádrži (plocha cca 600 ha). Před napuštěním třetí, největší Novomlýnské nádrže (napuštěna byla na jaře v roce 1989 a má plochu 1600 ha) se rozhodla část členů TJ opustit středisko a kotviště u Pasohlávky a začala budovat „na suchu“ středisko a kotviště nové, na státem přiděleném pozemku pod obcí Pavlov. A tak vznikl nový subjekt a po reformách v polistopadovém vývoji a po změnách v novém občanském zákoníku zapsaný spolek s novým názvem: YachtClub Dyje z.s. (dále YC). Z místa, které bylo původně skládkou stavebního materiálu Ingstavu se stalo díky brigádnickému úsilí členů nového YC útulné středisko s bezpečným kotvištěm s nově postavenou hrází chráněným zálivem s vybavením pro spouštění i velkých jacht.

Pořádáme každoročně až 15 závodů Českého poháru i Mistrovství ČR pro téměř všechny lodní třídy, které jsou v ČR zastoupeny. O oblibě vody i zázemí na středisku YC Dyje svědčí opakované žádosti asociací jednotlivých lodních tříd o

pořádání tradičních závodů, kterých se stále častěji zúčastňují i zahraniční závodníci a již se u nás konaly nejedny jachtařské mistrovské závody Evropy i dokonce celého světa.

Členové YC Dyje vlastní většinou kajutové plachetnice různých typů, které si v minulosti převážně sami ve volném čase postavili.

V roce 2005 byl od obce Pavlov pronajat zbytek poloostrova, který byl zkulturnován, zaset trávou, oplocen a dán k dispozici zájemcům o nový sport, kitesurfing, ale k dispozici je i pro windsurfing a v případě pořádání závodů slouží pro kempování závodníků. Okolí nádrže je vyhlášený vinařský region, se zelenými svahy a terasami osázenými vinnou révou. Bílé vápencové skály Pálavy tvoří nad rozlehlou vodní hladinou romantickou kulisu. Širokým údolím řeky Dyje vane zpravidla stále vítr, který je alfou a omegou našeho sportu. Okolní svahy jsou provrtány útulnými vinnými sklípky, kam zvou majitelé na pohárek bílého či červeného vína. Spolupráce s Obcí je pro naši činnost rozvíjí dobrým směrem. My zajišťujeme přísun sezonních návštěvníků a Obec vytváří pro naši činnost ty správné podmínky.

-Jiří Krabička-

MEZINÁRODNÍ FESTIVAL PĚVECKÝCH SBORŮ KAMPANILA 2019

Na konci srpna letošního roku proběhl v kostele sv. Barbory v rámci mezinárodního festivalu pěveckých sborů KAMPANILA mimořádný koncert dětských pěveckých sborů. Pořadatelé festivalu (Virtuosi di Mikulov) představili pavlovskému publiku dva špičkové dětské pěvecké sbory. Canzonettu z Českých Budějovic (sbormistr Petra Nová) a Radost Praha (sbormistr Jan Pirner). Původně se měl koncert konat venku před obecním úřadem, ale díky vstřícnosti pana Pacnera a místní farnosti byl přesunut do kostela. Vzhledem k vysokým teplotám tuto změnu přivítali účinkující i posluchači. Oba sbory vybraly ze svého bohatého repertoáru zajímavé skladby, které ocenili posluchači, zaplňující postupně během koncertu (jehož zvuk se nesl ven) lavice kostela. Festival KAMPANILA se kromě tradičních koncertů v Mikulově letos do Pavlova podíval poprvé. A nejen sem. Nově se festivalové koncerty konaly také v dalších místech. Kromě tradičního Mikulova to byly hlavně zámky Valtice a Lednice. Tento model

je v plánu nadále rozšiřovat, takže se pavlovští mohou na vokální koncerty těšit i do budoucna. Pořadatelé děkují obecnímu úřadu v Pavlově a panu starostovi za podporu a pomoc při realizaci koncertu.

V rámci koncertních aktivit Vás již nyní můžeme pozvat na Novoroční koncert, který se bude konat právě v kostele sv. Barbory 4. ledna 2020 v 18.00. Účinkovat bude smíšený komorní sbor Musica da camera Brno pod vedením Martina Franzeho a dva vynikající mladí sólisté; Lenka Cafourková a Lukáš Hacek. Program budou tvořit skladby brněnského skladatele Zdeňka Krále, kterého budou posluchači znát i z jiných, než skladatelských aktivit. Je například spoluautorem a protagonistou velmi oblíbeného pořadu Hýbáňky vysílaného po několik let Českou televizí a také koncertním pianistou. Koncert si určitě nenechte ujít!

Informace o festivalových koncertech najdete na stránkách: www.festival-kampanila.cz

-Martin Franze-

100 let knihovního zákona

V letošním roce uplynulo sto let od vydání prvního knihovního zákona, zákona o veřejných knihovnách obecních ze dne 22. července 1919.

V řadě měst a obcí fungovala knihovna již před rokem 1919. Byly to knihovny především spolkové, které v řadě případů působily de facto jako knihovny veřejné ještě před vydáním vlastního zákona. Nicméně právě vydání zákona tuto proměnu dovršilo.

1. knihovnický zákon - zákon o veřejných knihovnách obecních
Zákon schválilo Národní shromáždění 22. července 1919. Byl inspirován anglo-americkou tradicí a zavedl povinnost zřídit knihovnu v každé obci a menšinou knihovnu tam, kde bylo jinonárodní obyvatelstvo. Zákon také stanovil zřizovat na obci nezávislé knihovní rady. Ty měly na starost záležitosti provozu knihovny (např. výběr personálu, akvizice, výpůjční řád). Poprvé je také (zatím v obcích nad 10 tis. obyvatel) formulován zákonný požadavek na knihovnické

vzdělání v ČR, což vedlo o rok později k založení Státní knihovnické školy.

Na zákon navazovalo Nařízení vlády republiky Československé ze dne 5. listopadu 1919, č. 607 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon o veřejných knihovnách obecních. Definovalo, že účelem veřejné knihovny jest doplňovati a prohlubovati vzdělání obyvatelstva četbou naučnou i zábavnou, mající skutečnou hodnotu vnitřní.

Tehdejší Ministerstvo školství a národní osvěty (MŠANO) si vyhradilo zveřejňování dokumentů, které mají být z fondu vyřazeny. Stanovilo též tzv. přenesené působení knihoven, což v praxi znamenalo péči o knihovny zřizované obcí při sirotčincích, útulcích, nemocnicích apod. Doporučovalo, aby knihovny nabízely odbornou pomoc dalším institucím, které zřizovaly své vlastní knihovny (např. vojenské).

-PČ-

zdroj: <https://www.knihovna-vec-verejna.cz/a100-vyroci-knihovniho-zakona/>

28.9 - Den české státnosti

Den české státnosti nám připomíná událost z roku 935, kdy byl ve Staré Boleslavi zavražděn svým bratrem kníže Václav. Svátek svatého Václava byl do roku 1951 památným dnem. Za dob komunismu se tato událost příliš nepřipomínala a státním svátkem a zároveň dnem pracovního klidu si jej připomínáme opět od roku 2000, kdy byl tento den uznán zákonem a dostal oficiální označení – Den české státnosti - Svatý Václav.

17.11 - Den boje za svobodu a demokracii

Na den 17. listopadu připadá státní svátek – Den boje za svobodu a demokracii. K tomuto datu se váží hned dvě události, první z roku 1939, kdy byly české vysoké školy uzavřeny nacisty. Stalo se tak po pohřbu Jana Opletala, jehož čin byl projev odporu proti německé okupaci. Hitler následně nařídil, aby všechny demonstrace byly potlačeny silou. Následně byly uzavřeny vysoké školy a 9 vedoucích představitelů vysokoškoláků bylo popraveno. Druhý, který si většina z nás pamatuje, se váže k roku 1989, ke studentským protestům na Národní třídě, které byly rukou Veřejné bezpečnosti násilně potlačeny a tím spustily sametovou revoluci. Tyto listopadové události vedly k pádu komunistického režimu.

Označení sametová revoluce vymysleli novináři, a jedná se o označení naší revoluce, která byla provedena v podstatě bez násilí a na základě vzájemného dialogu. Nejvýraznější osobností celé revoluce se stal v té době budoucí prezident Václav Havel.

28.10 - Den vzniku samostatného československého státu

Samostatný československý stát byl vyhlášen 28. 10. 1918. Jednalo se o jeden z nástupnických států rozpadlého Rakousko-Uherska. Tehdejší Československo zahrnovalo území Čech, Moravy, Slezska (konkrétně jeho jihovýchodní část, tzv. České Slezsko), Slovensko a Podkarpatské Rusi (dříve nazývané Horní Uhry.) Vzniku První republiky vděčíme i prvnímu prezidentu – TGM – Tomáši Garrigue Masarykovi. Oficiální označení Československá republika vydržela v různých obměnách až do roku 1989, s výjimkou dob válečných, kdy byla používán název Česko-slovenská republika a následně v dalších obměnách jako socialistická či federativní. Od roku 1945 (tj. po 2. světové válce) se naše území skládalo z Čech, Moravy, Slezska a Slovenska, již bez Podkarpatské Rusi (někdy též nazývaná jako Zakarpatská). Další dělení republiky nastalo v novodobých dějinách – na Českou republiku a Slovensko v roce 1993.

Sv.Martin

Svatý Martin se narodil roku 316 n.l. jako Martin Tourský. Jeho otec byl pohanský římský důstojník v římské provincii Horní Panonie, dnešním Maďarsku, a už v patnácti letech donutil Martina stát se vojákem. Legenda říká, že jedné chladné temné noci uviděl Martin na ulici polonahého žebráka, který ho žádal o almužnu. Martin ale peníze neměl, a protože chtěl žebráka alespoň ochránit před chladem, rozetnul svůj vojenský plášť na dvě poloviny a jednu mu daroval. Následující noc se mu zjevil Kristus oblečený právě do této poloviny pláště. Pravděpodobně pod vlivem tohoto zjevení přijal Martin na Velkou noc roku 339 křest a rozhodl se zasvětit svůj život Bohu. Na opuštění vojska si ale musel počkat dalších zhruba 15 let, než dosáhl důstojnické hodnosti. V roce 372 přijal biskupský stolec v Tours, ale i přes své jmenování biskupem žil dále jako mnich v chatrči poblíž řeky Loiry, kde později vzniklo opatství Marmoutier. Svátý Martin zemřel roku 397 v 81 letech v Candes u Tours. Je patronem vojáků, koní, jezdců, hus a vinařů a nejčastěji bývá zobrazován na koni s půlkou pláště a žebrákem. Svátek svatého Martina patřil již v historii k jednomu z nejoblíbenějších v roce. Tento den byl spojován nejen s příchodem prvního sněhu, ale také s pravým posvícením se vším, co k němu patří. Čeledi obvykle končila sjednaná služba, dostávala plat a hledala službu pro další rok. Na mnoha místech se kromě posvícení konaly také dobytčí a výroční trhy. Ve vinařských oblastech pak tento den patřil oslavě nového vína. K tomuto svátku neodmyslitelně patří dobře vykrmená a upečená svatomartinská husa obvykle podávaná s houskovým nebo bramborovým knedlíkem a červeným zelím. I k té se mimochodem pojí hned dvě legendy. Podle jedné se jí proto, že husy svatého Martina při kázání rušily, a proto nyní odpykávají trest na pekáči. Druhá říká, že Martin byl tak skromný, že se před volbou biskupem skrýval v husníku, ale husy ho svým štěbetáním prozradily. Na svatomartinskou tabuli patří také tradiční rohlíky plněné mákem nebo povidly a samozřejmě

červené i bílé mladé víno, které se k pokrmům české kuchyně výtečně hodí.

Svátek sv. Martina byl odedávna spojován i s koncem sklizně, završoval zemědělský rok a oznamoval začátek zimy. K tomuto období majitelé vinic chodívali ke svým vinařům ochutnat nové víno a podle jeho kvality se rozhodovali, jestli s vinařem prodlouží smlouvu na další rok. Pokud bylo víno dobré, smlouva byla prodloužena, a to byl důvod k oslavě. Vznikla tak tradice svatomartinských oslav, spojených s degustací svatomartinského vína a svatomartinské husy. Letos se svatomartinské víno bude poprvé ochutnávat, ostatně jako každý rok, na svátek svatého Martina 11. 11. 2019, a to většinou v 11 hodin, na některých místech dokonce v 11 hodin 11 minut. Nad první sklenkou svatomartinského vína se ukáže, zda se ročník 2019 vydařil a zda je opravdu důvod k oslavám.

- PČ -

zdroj: <http://www.czech.cz/cz/Objevte-CR/Zivotni-styl-v-CR/Tradice/Svaty-Martin-a-tradic>

Sdělení obecního úřadu

Obec Pavlov zakoupila další kontejnery na hliníkové obaly, elektrodpad a kuchyňské oleje. Kontejnery na hliníkové obaly jsou nyní umístěny na velkém parkovišti na ulici R. Gajdoše a na parkovišti naproti mateřské škole. Kontejner na elektrodpad je umístěn v budově OÚ. Do kontejneru na elektrodpad patří mj.: baterie, hračky na baterie, malé domácí spotřebiče, CD, tonery, kabely. Kontejnery na kuchyňské oleje budou umístěny na velkém parkovišti na ulici R. Gajdoše, na parkovišti naproti mateřské škole a na ulici Klentnická za obchodem COOP – Jednota směrem k bývalému areálu JZD. Kuchyňské oleje se odevzdávají v řádně uzavřených PET lahvích o velikosti max. 2 litry.

- PČ -

Moravský pavlovien a jeho kultura aneb 3 roky od slavnostního otevření Archeoparku Pavlov

Je tomu již 3 roky, kdy byl v Pavlově slavnostně otevřen Archeopark Pavlov. Představuje návštěvníkům jedinečné vykopávky z dob lovců mamutů, které se zde našly. Tato lokalita patřila v době kamenné k nejhustěji osídleným v Evropě. Pavlov a Dolní Věstonice patří mezi archeologické lokality s největším množstvím nalezených nástrojů, šperků, kosterních pozůstatků gravettského člověka i pozůstatků jím lovené zvěře. V této lokalitě se nacházelo několik sídlišť, proto je zdejší naleziště tak bohaté.

Jak vypadalo jedno z nalezišť, se mohou návštěvníci podívat přímo uvnitř Archeoparku. Návštěvníci musí vstoupit pod zem, kde jsou vystavovány nálezy staré více než 25 000 let. Kromě nálezů je součástí Archeoparku i hrob tří paleolitických lidí. Tento hrob původně nebyl součástí projektu. Archeologové očekávali, že se při stavbě samotné nějaké nálezy najdou, ale nevěděli, v jakém rozsahu a přesně kde. I když sondy ukazovaly nejpravděpodobnější místo nálezů, nález byl nakonec učiněn na místě jiném. Proto původně tento hrob součástí plánu nebyl. Naštěstí byl tento hrob následně zahrnut do projektu a projekt byl podle toho upraven. V Archeoparku jsou ve velké míře vystavovány originální artefakty a ostatky. Ty nejvýznamnější nálezy, jako je Věstonická venuše, zde v originálech vystavovány nejsou.

Samotný Archeopark je rozdělen do několika částí. Hlavní částí Archeoparku je téměř 30 tisíc let stará skládka mamutích ostatků. V Archeoparku jsou prezentovány dobové fotografie a dokumenty, materiální a duchovní svět tehdejších lidí. Hlavními tématy jsou lov, každodenní život lovců, umění rituály, pohřbívání a další.

Budova Archeoparku je z betonu a je zapuštěna pod zemí. Toto zapuštění budí klamavý pocit vstupu do jeskyně. Pozor, my se zmást nedáme, my víme, že gravettské lidi s jeskyněmi neměli nic společného.

Celkový venkovní vzhled budovy je unikem architektů Radko Květa a Pavla Pijáčka, kteří se nechali inspirovat bílými vápencovými skálami Pálavy.

Koncept Archeoparku připravilo Regionální muzeum v Mikulově ve spolupráci s architektonickou kanceláří Radko Květa. Partnerem a odborným garantem projektu je AV ČR Brno.

Zajímá Vás, jak mohli vypadat gravettské lidi, jejich oděvy, šperky apod.? Co vůbec víme o období moravského gravettien - pavlovienu? Jací byli lidé žijící v této době? Jak žili? Co uměli? Čím se živili? To se dozvíte v příštím vydání. Připravujeme pro Vás unikátní pohled do historie.

Kdo je vlastně architekt Radko Květ?

Ing. arch. Radko Květ je mezinárodně uznávaná osobnost, a to nejen v oblasti architektury, ale je i v oblasti urbanismu. Je také malířem a fotografem. Místním občanům je spíše známý svojí architektonickou prací – Archeoparkem Pavlov. Sám se považuje spíše za malíře. Neboť, jak sám tvrdí: „Architektonický návrh vzniká spíše jako prvotní malovaná skica, která dostává v průběhu prací stále jasnější obrysy.“

Ing. arch. Radko Květ nevstoupil na pavlovskou architektonickou scénu až s projektem Archeopark. Ing. Arch. Radko Květ je také urbanista. Již v roce 2005 vypracoval pro obec Pavlov ideovou architektonickou studii lokalit pod ul. Zahradní a nad Jezerem. V roce 2016 krajinářsko – urbanistickou studii Lesopark Pavlov. Ani jedna z těchto ideových studií nebyla dále rozpracována. Pouze studie Lesopark Pavlov byla 2x představena našim občanům. Veřejných prezentací se účastnilo cca 60 občanů a vzbudila jejich zájem a snad i aktivní přístup. Na druhé schůzce byli občané požádáni o pohlednice z dob minulých a bohužel, žádné příště již nebylo..... Bude ještě někdy nějaké příště? V dalším čísle Vám studii Lesopark Pavlov představíme.

Architekt Radko Květ je velmi dobře obeznámen s pavlovským prostředím, územním plánem a našimi možnostmi. K našemu územnímu plánu dává tato doporučení. Vše je na nás. Nejprve si sami musíme říct, zda se chceme rozvíjet a kam, nebo nechceme. Naše problémy (parkování, nedostatek klidových zón apod.) by vyřešila kvalitní územní studie. Dále bychom si pro tyto účely měli odsouhlasit vizi rozvoje bez ohledu na současné vlastnictví pozemků. Tato vize by měla být na dalších alespoň 30 let. Stop stav nebo stavět, jedno i druhé rozhodnutí musí mít reálný základ, jak sám říká: „Musí to mít hlavu i patu.“ A pokud se rozhodneme pro rozvoj, pak si musíme vytipovat místa, kde se rozvoj dá dělat.

-PC-

zdroj: <https://www.stavbaweb.cz/rozhovor-s-radko-kvtem-20131/clanek.html>

Fotografie převzaty z: https://www.kvetarch.cz/wppg_photogallery/gallery85/

Slovo pavlovského faráře Pavla Pacnera

Jedna starší paní mně na konci září řekla: „Tak už nám zase začínají ty smutné podzimní dny“. A pak povídala o tom, že už žije sama a zvláště na začátku listopadu, kdy se připomíná památka zesnulých, je jí moc smutno. Rozumím. Jako malý kluk jsem se vždycky těšil, až půjdu s rodiči „na dušičky“ na hřbitov. Moc se mi líbilo to velké množství zapálených svíček. Působilo to na mě velmi tajemně až strašidelně. Dnes více vnímám, že

zapálené svíčky na hrobech našich zesnulých jsou především znamením naděje. Světlo může prozářit temnotu. Je to často velmi bolestné a smutné vzpomínání na ty, které jsme měli rádi. Ale přesto věřím, že máme velkou naději. Naději v Život s velkým „Ž“. Naději na shledání. Přeji nám všem, aby podzimní dny nebyly jen smutné, ale také prozářené světlem naděje.

-P. Mgr. Pavel Pacner, probošt kapituly, farář-

Pavlov v proměnách času

Vážení spoluobčané. V loňském roce jsme oslavili 100 let od vzniku Samostatného československého státu. Rádi bychom k 101. výročí uspořádali výstavu „Pavlov v proměnách času“. Prosíme všechny, kteří máte k dispozici starou fotografii, pohlednici, obrázek apod., abyste nám ji buď přinesli na obecní úřad, nebo se ozvali na telefon: 723 154 020, nebo napsali zprávu prostřednictvím e-mailu: kultura.pavlov@seznam.cz

Taktéž bychom Vás poprosili, jestliže znáte historii vzniku fotografie, pohledu, obrázku, o Váš příběh k tomu se vztahující. Pohledy, fotografie ani obrázky nebudeme od Vás přebírat, pouze si je oskenujeme, nebo ofotografujeme a zase Vám je ihned vrátíme zpět.

Děkujeme!!!

Váš kulturní výbor

Pekařská ulička

V Pavlově naproti kostelu sv. Barbory spojuje ulice Na Návsi s ulicí Českou ulička. Tato ulička nese oficiální jméno také Na Návsi, ale říká se jí pekařská. Proč? Protože v domě číslo popisné 52 bylo od roku 1934 pekařství. Původní číslo domu do roku 1945 bylo 84. Bydlela v něm rodina Sofkových, která byla po II. světové válce odsunuta. V roce 1945 byl dům osídlen a koupěn panem Janem Maňákem, z Hovězí u Vsetína. Kupní cena byla 81 tis. Kč. Majitelem je dnes jeho syn pan Zdeněk Maňák.

Historie pekařství:

František Sofka, požádal Okresní úřad v Mikulově o povolení stavby pekárny na jaře roku 1934, a následně v říjnu roku 1934 o schválení stavby (dnes kolaudaci). Dne 16.10.1934 bylo schváleno používání této pekárny. Pec byla v provozu až do roku 1966, kdy byla zbourána a prostory přestavěny k bydlení. Podle Kroniky obce Pavlov byli v roce 1938 v Pavlově dokonce pekaři 3. V roce 1945 přišel jako pekař do Pavlova Jan Maňák. Měl 5 dětí a myslel si, že své řemeslo předá nejstaršímu synovi, ten měl však své představy o budoucím povolání a stal se lesníkem. Po celou dobu svého provozu se v pekárně pekli chléb pro široké okolí. Pro chléb se sem sjížděli lidé z Nových Mlýnů, Milovic, Šakvic, Klentnice, Perné, Horních Věstonic, Dolních Věstonic, ze Strachotína a Šakvic jezdili pro chleba přívozem přes Dyji. Každé ráno bylo čerstvé pečivo. Pan pekař si poctivě vedl záznamy po obcích a jménech zákazníků. Pec se rozpalovala i několikrát denně, vždy před novou várkou. Na dožínky se pece využívaly pro pečení masa, na Vánoce se v ní pekli ručně dělaní čerti.

V 60. letech byla v Mikulově vystavěna moderní pec na pečení chleba. Zájem lidí o čerstvě pečený chléb z pekárny v Pavlově upadal, a tak pan Jan Maňák odešel péct nejprve k Přerovu a následně do Letovic. Tím skončilo pekařství jakožto řemeslo v Pavlově.

Dnes pan Zdeněk Maňák vzpomíná velmi rád na své dětství v pekárně. Ač je dům již přestavěn a pekárna zbourána, stále Vám

může ukázat, ve kterých místech se pec nacházela, kudy se topilo, kudy se do pece vkládalo chlebové těsto, abyste z trouby vytáhli úžasný, voňavý chléb i kde byla prodejna.

Pekárna sice už není v současnosti středobodem Pavlova, zůstala však středobodem pro děti, nejen ze školky, které při procházkách obcí obdivují králíčky, slepice, kohouta, pejska Ťapku a kaktusy, o které se tam pan Maňák stará.

Kaktusy panu Maňákovi kvetou celé léto až do podzimu. Na tu krásu se musíte jít podívat dopoledne, protože odpoledne již květ uvadá, aby mohl druhý den vykvést nový. Když nahlédnete přes zeď do zahrady na kvetoucí kaktusy, oleandry nebo clematis a zahlédnete-li pana Maňáka při práci, přeruší ji, rozpovídá se o svých rostlinách, zvířatech a vše Vám rád ukáže.

-PČ-

Vydává:

Obec Pavlov, Na Návsi 88,
Pavlov, PSČ 692 01
evidenční číslo: MK ČR E 17451

Redakce:

Pavla Čížová -PČ-, Lucie Svozilová -LS-

Redakční rada:

Pavla Čížová, Pavel Müller, Monika Topolanská

Kontakty:

facebook: Pavlov

e-mail: kultura.pavlov@seznam.cz

www.obec-pavlov.cz